

nen. — Det er det, der ligger til Grund derfor, men paa ingen Maade at komme bort fra den indgaaede Contract, som den ærede Rigsdagsmand har udtalt. Og jeg skal sige hvorfor. Vi stilles nemlig med Hensyn til Tverbanen uheldigere ved det foreliggende Regjeringsforslag, end ved hvad der allerede er indgaaet. Selv naar jeg gaaer ud fra den Forudsætning, at der var affluttet en saadan Overenskomst som den, der var antydet af den ærede Rigsdagsmand, og dette altsaa maatte tages med i Calculen, saa turde jeg dog efter den om Tverbanen affluttede Contract ikke gaae til 6 Millioner Rb. i Obligationer, om der ogsaa var givet mig Bemhndigelse til at anvende indtil 6 Millioner. Jeg vilde komme til Noget over 5 Millioner, dog ikke til 5½ Million. Det er en ganske anden Sag, at Entreprenuren fra sin Side, ifølge de af ham meddeelte mange forskjelligartede Forhold kan gaae ind derpaa. Jeg troer ikke, han kan være tjent dermed, selv om han fik 6 Millioner Rb., og selv om man gaaer ud fra, at den sidsordnede Overenskomst er tilstede og maa tages med i Beregningen. — Men hvad er det nu, som i det foreliggende Lovforslag bydes for denne Bane, for Tverbanen? Der bydes for denne Bane, 21½ Mill lang, 300,000 Rb. pr. Mill, og Lovforslaget vil saaledes, naar det vedtages, give en Bemhndigelse til at anvende 6,450,000 Rb. for det, som jeg, fra min Side, efter den affluttede Contract, ikke vilde driste mig til at give 6 Millioner Daler for — ikke mere end noget over 5 Millioner. Dersom det forelagte Lovforslag vedtages, vil det derfor være Gjenstand for en meget alvorlig Overveelse fra min Side, om jeg kan gaae op til 300,000 Rb. pr. Mill; og dersom jeg kommer til den Overbeviisning, at det ikke er forsvareligt at give 300,000 Rb., saa vil jeg ikke give dem, om det saa staaer 10 Gange i Loven; jeg vilde ikke ansee mig for forpligtet dertil. — Altsaa, betragtet som et finantzielt Expedient er det indbragte Lovforslag uheldigt. — Jeg miskjender ikke den ærede Rigsdagsmands Talent i finantziel Henseende, men jeg tvivler paa, at den forrige Finantsminister og min ærede Formand i Indenrigsministeriet virkelig have betragtet det forelig-

gende Lovforslag som en finantziel Fordeel overfor Contracten om Tverbanen. Nei, det viser netop, hvor god den Contract er, der er affluttet om Tverbanen, at man paa ingen Maade, ligeoverfor den kunde gaae saa høit op, som der er foreslaaet at kunne gaae i nærværende Lovforslag. Det vilde være mig hjært, om min ærede Formand i Indenrigsministeriet vilde httre sig, om det ogsaa har været hans Mening med at indbringe dette Forslag at komme bort fra Contracten om Tverbanen. Jeg gjentager, at en Plan, hvorefter man vilde kunne komme til at betale langt mere for Tverbanen end efter den affluttede Contract, selv naar man tager Alting med, vilde være et meget uheldigt finantzielt Expedient. — Men dette uanseet — at det foreliggende Lovforslag er indbragt af den Regjering, hvoraf den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Bligen = Finecke) selv har været Medlem, at jeg med Varme tager mig af det og at det bæres af den nuværende Regjering, har ikke kunnet redde det i den ærede Rigsdagsmands Dine; han lader det ligge, uagtet jeg dog troer, at mine Anstuelser og Opfattelser maae være kjendte saa tilstrækkeligt i den lange Række af Aar, jeg har givet mig af med det offentlige Liv, at man maa vide, at de ligsaafuldt som nogen Mand's give Garanti for, at jeg vil holde mig strengt efter Loven (Afbrydelse). Jeg siger: Ingen Mand i Danmark giver i den Henseende bedre Garantier end jeg, og dog vil det ærede Medlem ikke stemme for Loven. Den ærede Rigsdagsmand kan ikke komme bort fra, at det er et uhyre Misgreb, han har gjort.

Bligen-Finecke: Det er ikke min Hensigt at stemme imod Loven, tværtimod, jeg vil nu stemme for den, og jeg gjør det, fordi jeg nu veed, at jeg med Tryghed kan gjøre det. Jeg skal med Hensyn til hvad den ærede Førsteminister httrede angaaende min Udtalelse om, at det var en Tro i Europa, at Mænd, hørende til den af mig antydede Skole, ikke vare istand til at gennemføre Ordningen af et Lands Forhold i vanskelige Tider, og hvorved den ærede Minister søgte at kaste det Skin paa mig, at jeg ved denne min Udtalelse havde benyttet